

Posudek vedoucího diplomové práce Kateřiny Bohůnkové „Ochrana spotřebitele ve správním právu“

Předložená diplomová práce o rozsahu 63 stran je členěna, kromě úvodu a závěru, do devíti kapitol. Kapitoly nazvané „Právní úprava ochrany spotřebitele“, „Pojem a postavení spotřebitele a pojem obchodníka – podnikatele“, „Důvody potřeby ochrany“ a „Prostředky ochrany“ jsou velmi stručné a lze diskutovat o tom, zda nebylo lépe je nějak spojit. Kapitola „Institucionální zajištění“ podává přehled státní správy (ve smyslu institucionálním nebo kompetenčním) v oblasti ochrany spotřebitele. Po ní následuje kapitola „Prameny práva ochrany spotřebitele“. Nejrozsáhlejší kapitola je věnována jednotlivým institutům zákona o ochraně spotřebitele. Výklad doplňují opět velmi stručné kapitoly o regulaci reklamy a o bezpečnosti výrobků.

Téma práce je nepochybně aktuální. Jeho zpracování neprospěl spěch, s nímž diplomantka práci dokončovala. Systematičtěji také mohla využívat konzultací.

Autorka pracovala s aktuální odbornou literaturou. Orientuje se však nejčastěji na jediný pramen (práci T. Pelikána „Právní ochrana spotřebitele“). Mohla využít i některé další prameny (např. starší komentář k zákonu o ochraně spotřebitele). Zčásti byla využita i ojedinělá publikovaná judikatura.

Kladem je snaha vyjádřit na několika místech své vlastní názory. Někde nalezneme podrobnější rozbor, jinde je však práce pouze popisná. Myšlenky v textu se místy zbytečně opakují. Obsahu by prospělo uvést některé poznatky z praxe.

Z dílčích připomínek uvádím:

- V jakém smyslu autorka hovoří o „právu ochrany spotřebitele“ (na str. 5) a o „právním vztahu spotřebitelském“ (na str. 62)?
- Výklad v posledním odstavci na str. 5, který přetéká na str. 6, je zkratkovitý.
- Ve druhém odstavci na str. 6 jde spíše o orgány veřejné moci (než o orgány veřejné správy). Správně naproti tomu na str. 16.
- Jak pro účely ochrany spotřebitele hledět na fyzickou osobu, která užívá určitý výrobek jak pro svoji osobní potřebu, tak pro podnikatelské účely?; (str. 10).
- Úvahy o pojmech „prodávající“ a „poskytoval služby“ na str. 12 a 13 jsou značně diskusní a náhrada jednoho pojmu druhým se nezdá být přínosná. Terminologie má i evropskou souvislost.
- Výklad v posledním odstavci na str. 13 a v prvním odstavci na str. 14 je neurovnaný, nicméně je patrné, o co autorce jde.
- Při výkladu rozdílu mezi veřejnoprávní a soukromoprávní ochranou spotřebitele na str. 18 a 19 bylo možné využít i další pramen uvedený v seznamu literatury.

- Úvodem kapitoly VI. Mohla být podána obecná charakteristika veřejné správy v oblasti ochrany spotřebitele. Tato, popřípadě jiná kapitola mohla obecně pojednávat i o formách správní činnosti. Pozornost mohla být věnována i nestátním institucím.
- Jaké jsou pojmové znaky ústředního správního úřadu?; (str. 20).
- První věta na str. 22 není funkční.
- Tvzení obsažené v první větě druhého odstavce na str. 23 nevyplývá z předchozího textu.
- Co znamená formulace „vyžaduje odstranění zjištěných nedostatků“, obsažení v § 3 zákona o České obchodní inspekci?; (str. 23).
- Je duplicita působnosti dozorcích orgánů vždy na škodu věci?; (str. 24).
- Tvzení obsažené ve třetím odstavci na str. 24 bylo vhodné konfrontovat též s ustanovením § 11 písm. f) zákona o státní kontrole.
- Zařazení výkladu o živnostenských úřadech (str. 24 a 25) je ve vztahu k tématu práce problematické. Jinak by tomu bylo v případě pojednání o „dohledu nad ochranou spotřebitele“ (viz na str. 55 a 56). V souvislosti s živnostenskými úřady pak bylo třeba použít i terminologie živnostenského zákona („živnostenská kontrola“).
- Výklad v prvním odstavci na str. 26 se z větší části hodí na jiné místo práce.
- Poznámka č. 44 není funkční.
- Úprava správního dozoru v zákoně o ochraně spotřebitele zasluhovala ovšem i kritickou pozornost (str. 27).
- Mezi prameny českého práva měl být zmíněn ještě alespoň zákon o spotřebitelském úvěru. Široký dosah má rovněž např. § 9a zákona o metrologii. Začlenění jiných je naopak problematické (srov. např. u zákona o zemědělství).
- Pokud byla do práce zařazena i partie o pramenech evropského práva, měla obsahovat podrobnější výklad.
- Použitá terminologie na str. 31 nerespektuje důsledně záměr, který si autorka předsevzala na str. 13. Jistou náplast však představuje text poznámky č. 54.
- V kapitole VIII. bylo vhodné uvést i osud institutů obsažených v § 4 a 5 původního znění zákona o ochraně spotřebitele.
- Některé příklady uvedené v kapitole VIII. nejsou dostatečně specifikovány (např. ve třetím odstavci na str. 37).
- Vztah pojmu klamavé obchodní praktiky a obsahu přílohy č. 1 zákona o ochraně spotřebitele bylo třeba lépe vysvětlit (str. 38). Podobně o agresivních obchodních praktikách a příloze č. 2 zákona o ochraně spotřebitele (str. 39).

- Jaký je vztah zákona o ochraně spotřebitele a antidiskriminačního zákona?
- U výkladu ustanovení o zákazu diskriminace spotřebitele bylo vhodné na str. 41 zmínit i epizodu se zákazem jednání v rozporu s dobrými mravy.
- V jakém smyslu autorka používá termín „objektivní povinnost“ (na str. 44)?
- V poznámkách odkazujících na zákon o ochraně spotřebitele je nepříjemný překlep.
- V kapitole X. chybí zmínka o dualizaci právní úpravy ochrany před nebezpečnými výrobky v důsledku přijetí zákona o technických požadavcích na výrobky, jakož i vysvětlení vztahu mezi obecnou bezpečností výrobků a specialitami, mezi něž patří úprava obsažená v § 7a zákona o ochraně spotřebitele.
- Závěr práce mohl být obsažnější.

Je na diplomantce, aby při obhajobě prokázala, že zadané téma úspěšně zvládla.

Otázka k obhajobě: Na příkladu modelové povinnosti prodávat výrobek v určitém množství, určité jakosti, za určitou cenu a určitých vlastností demonstujete rozdíl mezi veřejnoprávní a soukromoprávní ochranou spotřebitele.

V Praze dne 11. října 2010

~~JUDr. Ing. Josef Staša, CSc.~~